

Dijous, 11 de juny de 2026

ESTADÍSTICA DEL GRAU D'URBANITZACIÓ

Gairebé vuit de cada deu municipis gironins són «escassament poblats»

El Gironès és la tercera comarca més urbana de Catalunya, només per darrere del Barcelonès i del Vallès Occidental ● La població deixa les zones rurals i es massifica en alguns punts del litoral

L.TEIXIDOR/V.PERRAMON
Girona

Gairebé vuit de cada deu municipis de la província de Girona estan classificats com a àrees rurals o escassament poblades. En concret, són 174 dels 221 municipis de la demarcació, un 78,7% del total, segons la classificació del grau d'urbanització de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat), amb dades corresponents a l'any passat.

La situació mostra un desequilibri accentuat arreu de les comarques gironines, ja que la major part del territori està format per municipis petits o de baixa densitat, mentre que la població i l'activitat es concentren sobretot en les capitals, els principals nuclis urbans i bona part de la façana litoral.

La classificació no mesura només si un poble té més o menys habitants, sinó com es distribueix la població sobre el territori. Per això, municipis extensos o amb nuclis dispersos poden quedar catalogats com a àrees rurals o escassament poblades encara que tinguin una certa activitat econòmica o turística. El resultat, però, és clar, ja que la ruralitat continua sent majoritària en nombre de municipis a les comarques gironines.

El gruix més important d'aquests municipis es concentra a l'Alt Empordà, amb 62 municipis

escassament poblats. És la comarca que més pesa en el recompte global, amb una xarxa molt extensa de pobles petits a l'interior i als entorns de la plana empordanesa, com Agullana, Albanyà, Bàscara, Cistella, Darnius, Espolla, Lladó, Navata, Pontós, Rabós, Sant Climent Sescebes, la Vajol o Vilamaniscle. Tot i això, la mateixa comarca també conté nuclis de més densitat com Figueres, classificat com a centre urbà, i municipis costaners o turístics com Roses, l'Escala i Castelló d'Empúries, que apareixen com a àrees semidenses.

El Baix Empordà és la segona comarca amb més municipis rurals o escassament poblats, amb 25. Hi apareixen Albons, Belcaire d'Empordà, Corçà, Cruïlles, Moñells i Sant Sadurní de l'Heura, Foixà, Jafre, la Pera, Parlavà, Rupià, Ultramort, Verges o Vilopriu. El contrast amb el litoral també és evident: Palafrugell, Palamós, Sant Feliu de Guíxols, Calonge i Sant Antoni, Castell d'Aro, Platja d'Aro i s'Agaró, Torroella de Montgrí o Santa Cristina d'Aro no entren en la categoria rural, sinó que figuren com a localitats o àrees semidenses.

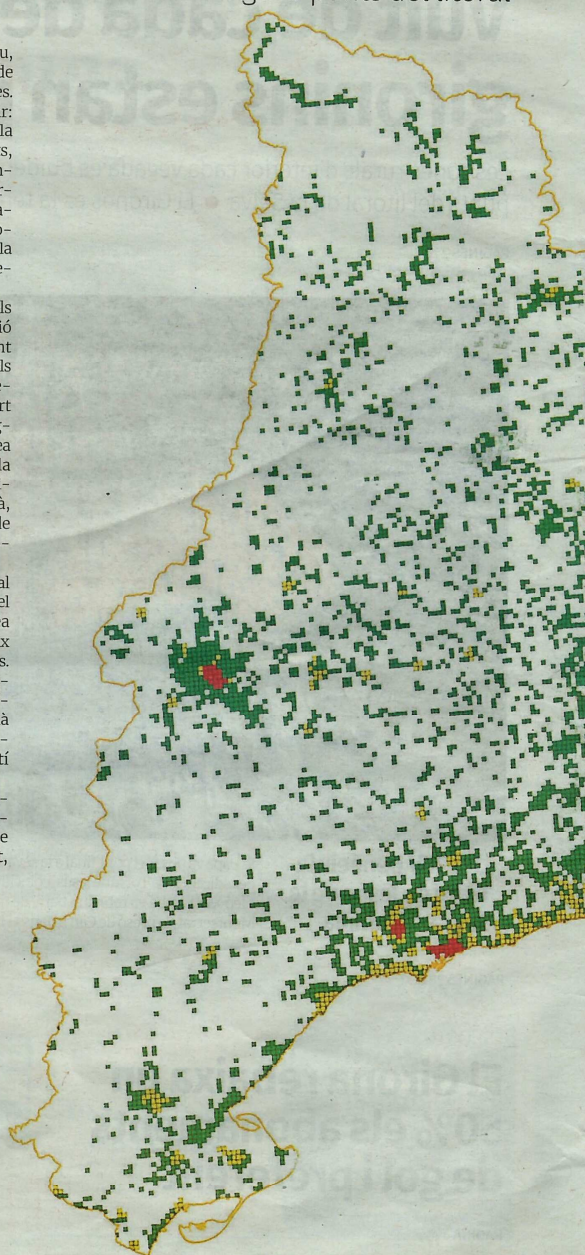
La Garrotxa i el Ripollès també mostren un pes molt elevat de la ruralitat. A la Garrotxa, 20 dels 21 municipis són rurals o escassament poblats; només Olot queda fora d'aquesta categoria. Argelaguer, Beuda, Mieres, Montagut i Oix, Sales de Llierca, Sant Aniol de

Finestres, Sant Ferriol, Santa Pau, les Planes d'Hostoles o la Vall de Bianya són alguns dels exemples. Al Ripollès, la situació és similar: 18 dels 19 municipis entren en la categoria d'escassament poblats, amb casos com Campelles, Gombren, Llanars, Molló, Ogassa, Pardines, Planoles, Queralbs, Setcases, Toses o Vallfogona de Ripollès. Ripoll és l'únic municipi de la comarca classificat com a àrea semidensa.

A la Cerdanya gironina, 10 dels 11 municipis de la demarcació també són rurals o escassament poblats. Alp, Bolvir, Das, Ger, Guils de Cerdanya, Isòvol, Llívia, Meranges o Urús formen part d'aquest grup, mentre que Puigcerdà queda classificat com a àrea semidensa. Al Pla de l'Estany, la categoria rural agrupa set municipis, entre els quals hi ha Crespià, Esponellà, Fontcoberta, Palol de Revardit, Sant Miquel de Campmajor, Serinyà i Vilademuls.

El patró es reproduceix també al Gironès i a la Selva, tot i que aquí el pes dels nuclis urbans i de l'àrea metropolitana de Girona redueix el percentatge de municipis rurals. Al Gironès, hi ha 17 municipis escassament poblats, com Aiguaviva, Bescanó, Canet d'Adri, Cervià de Ter, Flaçà, Llambilles, Madremanya, Sant Gregori, Sant Martí de Llémena o Viladasens.

En canvi, els municipis de Girona i Salt apareixen com a centres urbans, mentre que Cassà de la Selva, Celrà, Llagostera, Quart,

Població per grau d'urbanització. Comarques i Aran. 2025

Concepto	Població que resideix en centres urbans (%)	Població que resideix en aglomeracions urbanes (%)	Població que resideix en cel·les rurals (%)	Població
Alt Empordà	33,62	27,42	38,97	150.044
Baix Empordà	0,00	79,34	20,66	144.818
Cerdanya	0,00	48,27	51,73	20.111
Garrotxa	0,00	61,46	38,54	63.339
Gironès	72,02	14,95	13,03	208.967
Pla de l'Estany	0,00	79,29	20,71	33.828
Ripollès	0,00	40,17	59,83	25.914
Selva	0,00	76,30	23,70	187.308

Sarrià de Ter, Sant Julià de Ramis o Vilablareix són àrees semidenses.

A la Selva, el contrast entre interior i litoral és especialment visible. Municipis com Amer, Breda, Brunyola i Sant Martí Sapresa, Hostalric, Massanes, Osor, Riudarenes, Riudellots de la Selva, Sant Feliu de Buixalleu, Susqueda o Vilobí d'Onyar consten com a rurals o escassament poblats. En canvi, Blanes, Lloret de Mar, Tossa de Mar, Vidreres, Sils, Santa Coloma de Farners, Sant Hilari Sacalm, Caldes de Malavella o Arbúcies apareixen com a àrees semidenses. El litoral, per tant, no és

El Ripollès és la comarca més rural de la demarcació

Tot i la concentració de població en l'àmbit urbà de Girona, hi ha comarques que encara tenen un fort pes rural i una població molt més distribuïda en el territori. És el cas del Ripollès, on la majoria de la població viu en zones rurals i representa el 59,83% de la població. Per altra banda, el 40,17% restant viu en agrupacions de densitat moderada.

homogeni, perquè hi ha municipis de costa que continuen classificats com a rurals, com Cadaqués, Portbou, el Port de la Selva, Colera, Llançà o Begur. Però sí que s'evidencia que la pressió demogràfica i urbana es concentra sobretot en els municipis costaners més grans i en les capitals comarcals, mentre que la majoria de pobles de l'interior continuen dins la categoria d'àrees rurals o de més baixa densitat.

Dades per comarques

Si es mira el global de les comarques, el Gironès es consolida com una de les més urbanes de Catalunya. Concretament, el 72,02% de la població resideix en centres urbans, una proporció que només superen el Barcelonès amb un 99,57% i el Vallès Occidental amb un 81,10%.

Les dades dibuixen dues realitats molt diferents dins la demarcació.

D'una banda, la comarca del Gironès presenta una estructura clarament metropolitana al voltant de Girona. Segons les dades de població de l'Idescat del 2025, Girona ciutat té actualment 108.352 habitants, Salt en té 34.603 i Sarrià de Ter 5.404, formant una conur-

Catalunya

El 61,4% viu en un 1,38% del territori

L'any 2025 el 61,4% de la població vivia en centres urbans, ocupant tan sols l'1,38% de la superfície de Catalunya. El 28,2% de la població vivia en aglomeracions urbanes, concentrades en el 3,79% del territori, i el 10,5% de la població ho feia en zones rurals, que representen el 22,85% del total de Catalunya.

En sis comarques de Catalunya el 100% de la població viu en zones rurals: són l'Aran, l'Alta Ribagorça, el Lluçanès, el Pallars Sobirà, el Priorat i la Terra Alta. El 71,98% restant de la superfície de Catalunya correspon a parts rurals no habitades.

Catalunya concentra més de la meitat de la seva població en menys de l'1% del territori. El 50,6% dels habitants viuen en zones molt densament poblades que ocupen només el 0,57% de la superfície del país.

bació de 148.359 persones. Només el 13,03% dels habitants del Gironès viu en zones rurals.

Els números posen de manifest el pes demogràfic que ha adquirit l'àrea urbana de Girona durant les darreres dècades. Amb més de 208.000 habitants, el Gironès aglutina el 25% de la població de la província i concentra bona part de l'activitat econòmica, administrativa i de serveis de les comarques gironines. Aquesta centralitat explica que sigui l'única comarca de la demarcació que apareix entre les més urbanitzades de Catalunya.

Per altra banda, l'Alt Empordà és l'única altra comarca gironina amb presència de centres urbans amb un 33,62%, principalment per Figueres. La resta de comarques gironines tenen una població molt més repartida entre aglomeracions urbanes o agrupacions de densitat moderada i zones rurals. Al Baix Empordà, al Pla de l'Estany i a la Selva la major part de la població es concentra en aglomeracions urbanes, ja que cap municipi assolix el pes demogràfic necessari per ser considerat centre urbà.

La Garrotxa presenta un perfil intermig, amb un 61,46% de la població en aglomeracions urbanes i un 38,54% en zones rurals. La Cerdanya té un equilibri força igualat: un 48,27% i un 51,73% respectivament. En canvi, el Ripollès és la comarca més rural de tota la demarcació amb un 59,83% dels habitants que viuen en zones rurals, superant el 40,17% que viu en aglomeracions urbanes. ■

Aniol Resclosa

POBLACIÓ PER GRAU D'URBANITZACIÓ

CEL·LES DE CATALUNYA SEGONS LA QUADRÍCULA ESTÀNDAR EUROPEA D'1 KM² AL 2025

- Centre urbà o agrupació d'alta densitat
- Aglomeració urbana o agrupacions de densitat moderada
- Cel·la rural o majoritàriament de baixa densitat, amb població
- Cel·la rural o majoritàriament de baixa densitat, sense població

Font: Idescat

Gent passejant pel centre de Girona en una imatge recent.